

Szent Margit Ciszterci Iskolaközpont

(OM azonosító 200 436, 7621 Pécs, Apáca u. 23.)

Határtalanul Pályázat 2024

Pályázat azonosítója: HAT-KP-1-2024/1-001460

„Drávaszögben kirándul a 7.b osztály”

Utazás időpontja: 2025. június 9.-13.

Célszágok: Szlovénia, Horvátország

Előkészítő óra

2025. május 22.

A tanulmányi kirándulást megelőzően előkészítő órák keretében készültünk fel az előttünk álló izgalmas utazásra. A kirándulás helyszíneiből a gyerekek párban választhattak, hogy melyiket szeretnék az előkészítő órákra feldolgozni. Ehhez önállóan gyűjtöttek anyagokat az internetről, illetve képeket válogattak a bemutató prezentációjukhoz, melyre két hét állt rendelkezésükre. Az előkészítés során az utazási helyszínekhez kötődő történelmi és földrajzi témaköröket vettük sorra. A párosok az osztály elé állva mutatták be a saját témakörükhöz készített képekkel illusztrált prezentációikat, közben meséltek a fontosabb látnivalókról, és az azokhoz kapcsolódó magyar vonatkozású tudnivalókról. Ezeket az összefoglalókat kézzel kellett leírniuk, melyeket később a buszon is felolvastak bővítettebben társaiknak egy – egy helyszínhez közeledve az utazás közben. A beszámolók során szó esett a határon túli magyarság történelméről, földrajzi elhelyezkedéséről, a meglátogatandó területek földrajzi sajátosságairól, nevezetességeiről, a Trianoni békeszerződésről és következményeiről. Az előadásokat követően megbeszéltük részletesen ez egyes napok részletes utazási programjait, a házirend betartandó viselkedési normáit és a kirándulás alatti szabályokat. Emellett a Barangoló digitális tartalomtár (okosdoboz.hu) használatával interaktív feladatokat is végeztek a gyerekek, mellyel tovább szélesíthették korábbi tudásukat.

KIRÁNDULÁS

1. nap / 2025. 06. 09.

Pünkösöd hétfő reggelén gyülekezett a 7.b osztály 25 diákja és az őket kísérő 3 tanár, majd a buszba pakolást és a búcsúzkodást követően 7 órakor útnak indult a csapat. A határt átlépve hamarosan már Szlovéniában utaztunk, és pár óra elteltével Lendvára érkeztünk. Elsőként a Bánffy-Esterházy kastélyhoz érkeztünk. Itt megtekintettünk egy filmet Lendváról, majd a kiállítást is, benne Zala György alkotásainak miniatűr másait, valamint a híres hetési tájegységre jellemző viseletet és használati tárgyakat. A kastélyból leereszkedve Lendva város központjával ismerkedtünk. A Szent Katalin plébániatemplom mellett megnéztük a Szent István szobrot, a Makovecz Imre által épített kultúrpalotát, valamint a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézetet. Ezután felkapaszkodunk a lendvai szőlőhegyre, itt felkerestük a Szentháromság kápolnát, ahol Hadik Mihály törökverő hadvezér van eltemetve. Csodálatos kilátásban volt részünk a Vinárium kilátó tetejéről, ahol három országot is beláttunk a körpanorámában. Utunkat folytatva a nyugat-dunántúli Őrvidék középkori emlékeinek egyik kiemelkedő településérét, Bántornyt látogattuk meg. A Bánffy-családhoz fűződő Árpád-kori templomon feltűnő román és gótikus stílusjegyeket figyelhettük meg. A templom falain Aquila János gyönyörű freskóit láthattuk, köztük a Szent László legendát is. Délután Közép-Európa legnagyobb orchideafarmján, a Dobronak határában épült Trópusi kertben csodálhattunk meg a különleges egzotikus növényeket. A település határában található Bakonaki-tóhoz is elkirándultunk még. Körbesétáltuk a tavat, az erdőben húzódó energiavonalak között barangolva felfedeztük a Szent Vid forrás hűsítő vizét -, ami a melegben igazán jólesett-, majd megérkeztünk a felette lévő Szent Vid kápolnához. Innen már hamar megtaláltuk a szállásunkat, amely szintén Dobronakon volt.

2. nap / 2025. 06. 10.

A második napon, a reggelit követően Muravidék egyik kiváló és több díjjal is elismert gazdája Hancsik József várt minket Dobronak határában. A domboldalon megbújó portán igazán szívélyes fogadtatásban volt részünk. Gazdánk nemcsak magyarságát őrzi, hanem a ráhagyott tudást és a hagyományokat is, amiből igyekezett sok mindent megmutatni nekünk. Előkerült sok helyi finomság: a házi készítésű bodza szörp, a tökmag és a tökmagolaj, a vágott zsír, a pirított máj, hajdina és a kukoricamálé, mert, ahogy ő mondja: "Itt ennyi, innyi köll!". Miután jóllaktunk, mesélt még a fürjeokról, azok tojásairól, amit nyersen és főtt formában is kóstolhattunk. A bátrabbak a kezükben is tarthatták az apró madarakat. Hancsik József, aki a Szőlőtermelők Egyesületének elnöke is egyben, büszkén mutatta meg az aznapi legújabb elismerésüket, 2025-ben az Év Muravidéki magyar étterme lett. Elköszöntünk, és kirándulásunkat a Muravidék legnagyobb településén folytattuk. Meglátogattuk a Muraszombathoz tartozó Rakičanban (Battyánfalva) a kastélyt, amely szép angolpark közepén áll. Az épületet több meghatározó család tulajdonában is volt (Batthyány, Széchy, Szapáry), akik a kastélyt az adott korstílus (reneszánsz, barokk) szerint alakították. Ma a Muravidéki Múzeum, szálloda és iskola is működik benne, valamint számos kulturális programnak ad még otthont. A kastély parkjában található játszótéren és a lovakat nézegetve töltöttünk el itt egy kis időt. Majd nekivágtunk a hármashatárnak. Különleges élmény volt az erőben az 1922-es határvonalon sétálni, ahol egyik lábunk a régi Magyarország, másik lábunk pedig Ausztria területén volt. Az emelkedő tetejére érve már láttuk a Hármashatárkövet, amely az ausztriai Tauka, a szlovéniai Trdkova és a magyarországi Felsőszölnök falvak határánál, a trianoni határok találkozásánál áll, egyben Magyarország legnyugatibb pontját jelzi. Az emlékhelyet először 1989. június 4-én nyitották meg, azóta turisták kedvelt célpontja, és több nemzetközi rendezvény helyszíne. Itt helyeztük el közösen megemlékezésünk koszorúját, és elénekeltük a magyar himnuszt. A 384 m magasságban emelt emlékmű körül sétálva 3 országban lépkedtünk ma már vasfüggönymentesen, szabadon. A határt elhagyva, a nap utolsó célpontja, Felsőlendva felé vettük az irányt. Szerencsére még időben sikerült megérkeznünk a zárás előtt a hosszúra nyúlt erdei kirándulásunk után a lenyűgöző méretű és stílusú várhoz. A felsőlendvai vár (Grad Grad) Szlovénia legnagyobb kiterjedésű várépülete, a Goričko tájegységében, az osztrák és a magyar határ közelében helyezkedik el, Felsőlendva (Grad) területén. Helyén már a 11. században is egy erődtípmény állt, elődjét a 13. századi kereszties háborúk idején a templomosok építették, mai kiterjedését pedig a 16. században érte el. A gótikától a reneszánszon és a barokkon át a romantikaig fedezhetjük fel rajta a stílusjegyek változásait. A vár megtekintése mellett még íjászkodni is volt lehetőségünk a belső udvarban. Estére visszatértünk dobbronaki szállásunkra, hogy kipihenjük magunkat a továbbutazás előtt.

3. nap / 2025. 06. 11.

Reggeli után a szállásunk melletti Szent Jakab templomot, a mellette álló Szent István szobrot is megnéztük még a többségében magyarok lakta Dobronakon. Innen a kétnyelvű általános iskolához mentünk. Szállásadónk fia is itt tanul, aki a vacsoránál mesélt nekünk iskolájáról. Náluk is az ötjegyű osztályzatot használják, és minden osztályban két tanár van bent órákon. Aztán buszba ültünk, hogy Zágrábba utazzunk, és megnézzük a horvát fővárost. Városnéző sétánk során Tomislav király lovasszobra mellett megtekintettük a magyar honfoglalás millenniuma alkalmából átadott pavilon épületet, majd a parkban sétálva láthattuk történelmi nagyjainknak, Zrinyi Miklósnak és Jurisics Miklósnak a mellszobrát, valamint a hangulatos zenepavilont és meteorológiai órát. A Káptalandombon emelt Mária Mennybemenetele Székesegyházat csak kívülről nézhettük meg a felújítás miatt, de így is impozáns látványt nyújtott. Innen átsétáltunk a Felsővárosba (Gradac), itt láttuk előbb a Jellasics-teret és a Jellasics lovas szobrot a főtéren, majd a dombon felsétálva az öreg kapun át a Szent Márk-térre értünk, amit szintén kordonok vettek körül az építkezések miatt. Körbenézve így is láthattuk a horvát Szábort, vagyis az országgyűlést, amely a Szent Márk templomra néz, és tetején Horvátország és Zágráb címerét, melyet pécsi Zsolnay cserépből rakták ki. A felvonók menti lépcsőkön visszatértünk a sétáló utcára és a város központjába. Itt rövid szabadprogram következett, ami lehetőséget adott ajándékok, úti emlékek vásárlására. Majd ellátogattunk még a Csokoládé Múzeumba is. A múzeum termei bemutatták a csokoládé történetét és számos érdekességgel lehetett itt találkozni, mint az ehető belépőjegy és a korlátlan csokoládékostolás. A sok látnivaló után következő szállásunk felé indultunk, Lovranba, a tengerpartra. Este még élveztük a naplementét, és belógattuk lábunkat a tengerbe.

4. nap / 2025. 06. 12.

Tengerparti szállásunkon a bőséges svédasztalos reggeli után újabb városnézésre mentünk, ezúttal Fiumébe (Rijeka). A lenyűgöző tengerparti várossal először a valamikori Kossuth Lajos Korzón sétálva ismerkedtünk. Az Óratorony alatt átsétálva a Szent Vid templomhoz értünk, ahol hűsöltünk, és imádkoztunk. Majd a Korzó végén található Rječina nevű folyó (, melyről Rijeka a nevét kapta) partján nagy lélegzetet vettünk, hogy a Petar Kruzic lépcső 561 fokát megmászva megérkezzünk a Fiuméhez tartozó Tersattoba és Trsat várához. A Tersattoi Mária búcsújáró templom kápolnája magyar hadihajók emlékét őrzi. A várba érkezve, melyet a Frangepánok építettek a 13. században, gyönyörködtünk a nagyszerű kilátásban. A várból lesétálva fagyiztunk, és megnéztük a kikötőben található a magyar feliratú bójákat. A késői ebéd után visszatértünk a szállásunkra, átöltöztünk, hogy a megmártózhassunk a tengerben, ahol estig úszkáltunk. A bőséges vacsora után, a nap zárásaként még Lovranban sétáltunk, mely szintén az Osztrák-Magyar Monarchia kedvelt üdülővárosa volt. Akinek nem volt elég pénze a császári Opatijára (Abbázia), az itt pihent. A város híres a történelmi villáiról. Az Isztriai-félsziget keleti partján fekvő Lovran városa kedvező éghajlatának és az Učka-hegység lábánál elhelyezkedő fekvésének köszönhetően klimatikus gyógyhelynek számít. A tengeri páradús, sós és a hegyoldal ózondús levegőjének keveredése gyógyító hatással van a keringési zavarokkal és a tüdőproblémákkal küszködőkre egyaránt. A tüdőbajban szenvedő festőnk, Feszty Árpád is Lovranban kezelte magát, és ott is halt meg a Villa Florában, amelynek falán emléktábla hirdeti nevét. A szállásunkra visszatérés előtt itt is rövid szabadprogram következett, ami szintén lehetőséget adott ajándékok, úti emlékek vásárlására.

5. nap / 2025. 06. 13.

Utolsó napunkon a reggeli után összehajtottunk, buszra szálltunk, elhagytuk a tengerpartot, és Magyarország felé vettük az irányt. Erre a napra is jutott még két város látogatása. Először Csáktornya ebédeltünk, ahonnan Zrínyi-várba mentünk először. A gyönyörűen felújított várban megtekintettük az értéktárat és a történelmi kiállítást is. A csáktornyai vár közelében, a parkban láthattuk Szent Jeromos szobrát is, akinek szülőhelyét Csáktornyával azonosítják. Tanárok, tanulók védőszentje. A monda szerint kihúzta a tövist egy oroszlán talpából, amitől az állat megszelídült és hűséges kísérője lett. Ezért szentképeken gyakran ábrázolják oroszlánal. A várból a belváros felé sétáltunk, melyet túlnyomórészt a XVIII.-XIX. században épült, földszintes épületek határolnak. A várkert felőli részén áll az 1904-ben, Zrínyi Miklós költő és hadvezér emlékére emelt oszlop a turulmadárral. Tovább sétálva bementünk a Szent Miklós tiszteletére felszentelt ferences templomba is. A Dráva és a Mura folyó horvátországi köze, Muraköz fővárosa, Csáktornya (Čakovec) egy bájos, tipikus közép-európai kisváros, mely elsősorban a Zrínyi-várról nevezetes, sétálóutcáját szegélyező régi, szépen díszített lakóházai és egyéb történelmi épületei emlékeztetnek a város hajdani jelentőségére. Kirándulásunkat Varasdon zártuk. A város mintegy 20 éven át Horvátország fővárosa volt. Felkerestük az Erdődyek várkastélyát, és tettünk egy sétát Európa egyik legszebb barokk belvárosában megnézve az itt található Megyeházát, a Draskovics Palotát, a székesegyházat és a gyönyörű városházát is.

Határtalanul programunk ezzel ért véget. Tartalmas öt nap után, élményekkel feltöltődve érkezünk este vissza Pécsre a Barbakán parkolóhoz.

Értékelő óra

2025. június 17.

A tanév végéhez közeledve és az öt napos utazás élményeivel telve fáradtan, de örömmel osztottuk meg a közösen átélt kirándulás tapasztalatait egymással az értékelő órán. A gyerekek kiemelték, hogy a sok, szép látnivaló mellett az együtt töltött öt nap nagyon értékes volt az osztályközösség szempontjából is. Az értékelő óra keretében érdekes kvíz feladatok segítségével elevenítették fel az előkészítés és a kirándulás során szerzett ismereteiket. Élményeikről plakátokat készítettek naponként öt fős csoportokat alkotva. Az alkotás közben szabadon számoltak be egymásnak élményeikről, foglalták össze tapasztalataikat. Az elkészült plakátokat az iskolai folyosón helyeztük el, hogy a többi diák és tanár is láthassa, mennyi helyet látogattunk meg az öt nap alatt, és kedvet csinálva ezzel nekik is a pályázáshoz. Írtak élménybeszámolót, melyet az iskolai internetes közösségi oldalon tettünk közzé sok-sok fotóval, melyek képekben mesélik el utazásunkat. Végül a legkedveltebb fotókból mindenki megosztott párat, melyeket kinyomtattunk, és az osztályterem faliújságján rendeztek el a gyerekek, hogy a következő tanévben is emlékeztessen minket és a terembe lépőket erre a felejthetetlen programra.

